

teter, med eller uden sammenhæng til ynggeområderne.

Fælles for yngle- eller rasteområderne er, at artens brug af området skal være en tilbagevendende brug, også selvom der kan gå halve og hele år imellem arten udnytter lokaliteten.

Områderne skal være nødvendige for bestandene af de pågældende arter, hvilket betyder, at de vurderes at have betydning for opretholdelsen af den yngle- eller rastebestand, hvis yngle- eller rasteområde berøres af en given aktivitet.

Formålet med forbuddet er at bidrage til at sikre arternes og bestandenes bevaringsstatus i overensstemmelse med direktivets formål. Forbuddet kan således betragtes som overholdt, hvis yngle- eller rasteområder og bestande opretholdes på samme niveau som hidtil, og den økologiske funktionalitet af områderne opretholdes. Der er ikke en direkte forpligtelse til effektivt at forbedre bevaringsstatus.

Et yngle- eller rasteområde forstås som en samling af lokaliteter, hvor en bestand af en art yngler eller raster, og ikke som hver enkelt lokalitet eller forekomst, medmindre der ikke er økologisk sammenhæng med andre lokaliteter eller forekomster. Ofte vil de enkelte lokaliteter i et sådant »netværk« af lokaliteter, der udgør et yngle- eller rasteområde, indbyrdes supplere hinanden i at opretholde bestande. Betydningen af de enkelte lokaliteter i netværket kan afhænge af bestandens tæthed og spredningsmuligheder. Ved at opretholde den samlede økologiske funktionalitet i et område for en bestand af en art, anses direktivkravet for opfyldt. Opretholdelse af den økologiske funktionalitet betyder, at det vil være muligt inden for rammerne af direktivet at nedlægge/bskade en lokalitet, hvis dette modsvares af forbedringer et andet sted i samme økologiske netværk.

Som eksempel på ovenstående kan nævnes skovlevende arter, hvor et yngle- eller rasteområde f.eks. for flagermus ikke skal forstås som det enkelte træ, men som hele skoven. Det betyder ikke, at et enkelt træ eller en trægruppe ikke kan være af afgørende værdi for en art, men det rummer en mulighed for en fleksibel administration af bestemmelsen, uden at beskyttelsesniveauet reduceres, f.eks. ved løbende at sikre, at skovdriften i hele skoven efterlader potentielle flagermustræer i et omfang, så der opretholdes et stabilt eller stigende antal yngle- eller rasteområder. Tilsvarende skal et yngle- eller rasteområde for en padde ikke nødvendigvis forstås som det enkelte vandhul, men som et netværk af vandhuller med tilknyttede arealer, hvor nedlæggelse af et vandhul kan modsvares af forbedringer andetsteds i netværket.

Hvis der i lyset af ovenstående vurderes at kunne ske en forringelse af yngle- eller rasteområdets økologiske funktionalitet, vil en sag skulle behandles efter reglerne om dispensation efter reglerne i forslaget § 1, nr. 5, jf. EF-Domstolens praksis i sag C-6/04 Kommissionen mod Storbritannien.

Forbuddet omfatter også gradvise forringelser. Et eksempel på gradvise forringelser kan være, hvis der gradvis som led i skovdriften ryddes krat i en skov, hvor der forekommer hasselmus, eller hvor vandstanden i råstofgrave successivt hæves efter endt gravning, så vandhullerne bliver for dybe og kolde til f.eks. grønbroget tudse.

Når det skal afgøres, hvilke menneskeskabte aktiviteter, der kan forringe eller beskadige yngle- eller rasteområder, er det vigtigt, om der kan fastlægges en klar årsagssammenhæng til påvirkningen af yngle- eller rasteområdet. Det er således kun aktiviteter, hvor der er en klar årsag-virkning sammenhæng, der vil være omfattet af forbuddet, eksempelvis fældning af krat med hasselmus eller dræning af en sø med ynglende padder.

Beskadigelser eller ødelæggelser, som er et resultat af diffuse påvirkninger fra mange kilder, er ikke omfattet af forbuddet, idet der ikke vil være en årsagssammenhæng mellem en bestemt handling og skaden.

Endvidere er forringelser som følge af ophør af anvendelsen af et område til f.eks. græsning, så området gror til, ikke omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter heller ikke naturskabe (dvs. ikke-menneskeskabte) eller hændelige beskadigelser, f.eks. naturkatastrofer.

Spontane og tilfældige forekomster af arter i områder, der ikke regelmæssigt udnyttes af arten, f.eks. strejfer af bilag IV-arter fra andre lande, er ikke omfattet af beskyttelsen.

Arternes yngle- eller rasteområder er meget forskelligartede. Der er derfor behov for mere præcist at beskrive, om den gældende beskyttelse i tilstrækkelig omfang modsvarer direktivets regler, og i hvilket omfang lovforslaget tilfører en supplerende beskyttelse for nogle arter.

Der er i alt 39 bilag IV-arter i Danmark, heraf 14 arter af flagermus. Det skal bemærkes, at alle hvaler er omfattet af bilag IV, men i opgørelsen over antallet af arter er kun marsvinet medtaget som regelmæssig tilbagevendende forekomst, da det er den eneste art, der vides at yngle i danske farvande. Desuden er tre krybdyrarter (europæisk sumpskildpadde, glatsnog og æskulapsnog) medtaget for en sikkerheds skyld. De to sidstnævnte er formentlig uddøde i Danmark, og det er usikkert, om en sporadisk forekomst af sumpskildpad-